

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ Β. ΜΠΛΑΣΚΟ-ΙΜΠΙΑΝΙΘ

ΜΙΑ ΒΕΝΤΕΤΤΑ ΣΤΗ ΒΑΛΕΝΤΣΙΑ

ΑΟΙ σχεδόν οι ελεύθετοι του βαγονιού έκεινον της θής θύσας ήξεραν τη Μαριέττα, που κρατούσε ένα μωρό στην άγκυλιά της και καθότανε κοντά στο παράθυρο, αποφεύγοντας τις κοιδέντες τους.

Η γρηές χωριάτισσες, που γυρίζαν με φώνα από τη Βαλέντσια, την ζύτταζαν με περιέργεια και μ' έχθρα. Οι άντρες, κρινίζοντας πρόστυχα ταίρια, της έφραζαν φλογερές ματιές και λαχταρούσαν την ώμορφή της.

Ήταν η πρώτη φορά που τολμούσε να βγεί άπ' το σπίτι της η Μαριέττα, ύστερ' από το θάνατο του άντρός της. Είχαν περάσει τρείς μήνες από τότε... Μά η Μαριέττα δεν ξανοιγότανε, γιατί φοβότανε τον Τελαί, τον κοιναδό της, ένα παλιόπαιδο 25 χρόνων, που είχε γίνει ο φόβος κι' ο τρόμος της ελασχίας τους. 'Ο Τελαί, ο μικρότερος αδελφός του άντρός της, έδειχνε κάθε τόσο την παιλίστρα του με πιστολιές και με κανιάρδες και ζύδισε μερικά από την πλωσία οικογένειά του, κρυμμένος τότε στα χωριά και τότε στα βουνά της Βαλέντσας, όταν έκεινον που δεν τον 'εχόνεραν' αφηγάνανε στην ύστανουά για να τον προδώσουν.

Η Μαριέττα, ύστόσο, φανόταν ήσυχη τη μέρα αυτή. Κι' όλο: έδαύμαζαν οσσιπομένοι τη μορφαία ώμορφή της. Η Μαριέττα έβουάζε με τις Παναγιές που προσατέταν να χωριά. Μαύρα μάτια, μεγάλα κι' απευγδαλωτά, με μακρά ταίνορα, μελαχροινό δέμα κι' ένα ύπερσορο κορμί, ψηλό και καλοδεμένο.

Αλήθεια, ήταν πολύ ώμορφη κι' ο καθένας καταλάβαινε από την πρώτη ματιά γιατί την αγαπούσε με τόση τρέλλα ο δύστυχος ο άντρας της, ο Πέπε Για φαντασθήτε ! 'Ο Πέπε, ένας άρχοντιάνθρωπος, είχε παντρευτεί αυτή τη φτωχιά κοπέλλα, την κόρη μιας μάγισσας !

Τι άλλο θέλετε, λοιπόν ;... Η Μαριέττα με τα μάγια της τον είχε κάνει σκλάβο της ώμορφιάς της. 'Ο Πέπε είχε παρατήσει τις δουλειές του, είχε μαλώσει με τους δικούς του κι' έκανε σαν τρελλός για τη γυναίκα του. Αυτό πειά δεν ήταν άγαθή ! Ήταν άρρώστεια !... 'Όλο το χωριό τρεπόταν για λογαριασμό του. 'Ο γάμος τους, δίχως άλλο, ήταν έργο του διαβόλου !...

Και να που ο Πέπε, ύστερ' από λίγο καιρό, άρχισε να λιώνει σιγά - σιγά και τέλος δυό μήνες μετά το πρώτο τους παιδί, πέθανε στην άγκυλιά της γυναίκας του, όπως σβύνει η φλόγα ενός κεριού...
Α ! Η μάγισσα ! Τόν είχε πείσει με τα φίλτρα της ! Και τώρα, η άκατάδεκτη Μαριέττα είχε κληρονομήσει τ' άπείλια του, τις ελπίδες του, το σπίτι του στην Κάλλε Μαγίσο και το χωριό του...

Τι σκάνδαλο για το χωριό ! Η μάνα της, η γρηά μάγισσα, άπ' το φόβο της, είχε γυρίσει πάλι στην καλύβα της, για να μη την σκοτώσουν οι χωριάτες με τις πέτρες. Η Μαριέττα πάλι κλείστηκε δυό μήνες μέσα στο έρημο σπίτι της κι' οι γειτόνοι την άζωναν να κλάιη και να μοιρολογάη τον Πέπε. 'Ελεϊτα, δίχως να φοβάται την έχθρα του χωριού, άρχισε να βγαίνει ταχτικά τ' απόγευμα και να πηγαίνει στο νεροταφείο με το μωρό της.

Στην άρχη, ύστόσο, φοβόταν τον Τελαί, τον άγριο κοιναδό της, που έλεγε κάθε τόσο στην ταβέρνα, ότι θα την σκοτώανε, για να εκδικηθή τον αδελφό του. Μά είχε περάσει ένας μήνας κι' ο Τελαί δεν είχε φανεί στο χωριό. Γι' αυτό και η Μαριέττα ξεθαυροέτηχε και πήγε ως τη Βαλέντσια να ζάνη μερικά φώνα...
***

Το τραίνο, ύστερ' από λίγη ώρα, στάθηκε σ' ένα μικρό σταθμό. Η ώμορφη γρηά κατέβηκε με τις χωριάτισσες και κοινοστάθηκε λιγάκι, για να τις άφήση να τραβήξουνε μπροστά μονάχες. 'Ελεϊτα πήρε κι' έκεινη το δρόμο, μ' ένα παρτέζινο φόβο στην καρδιά. Είχε άρχισει πειά να βραδυνάη και το χωριό σιγά - σιγά σκοτεινάε.

Στην άκρη του χωριού, μπρός σέ μια ταβέρνα, με την πλάτη γυρισμένη προς το χωριό, ένας μεζούσομος άντρας άκουμπόσε στον τοίχο. 'Η Μαριέττα τον πρόσεξε... Θεέ μου ! Άν ήταν ο κοιναδός της ; 'Η γρηά έσφιξε το παιδί στην άγκυλιά της και πέφισε μπροστά του. —Καλήσπέρα, Μαριέττα ! 'Ηταν έκεινος... 'Ο Τελαί, με το σαρκαστιζό χαμόγελο, ο φονιάς ! —Τράβα ! Τράβα μπροστά ! Της έλεε ο κοιναδός της. 'Η ώμορφη γρηά έσφιξε το κεφάλι και προχώρησε. Στο τελευταίο σπίτι του χωριού μια γρηά σκούπιζε το πατώμα της. —'Ε, κυρά ! Φώναζε με τη βραχνή φωνή του ο Τελαί. 'Η γρηά έτρεξε άμέσως κοντά του, γιατί όλος ο κόσμος φοβόταν τον κοιναδό της Μαριέττας. 'Εκεινος τότε πήρε το μωρό άπ' την άγκυλιά της νέφης του, το έδωσε της γρηάς και της έλεε να το προσέχη, γιατί θα ξαναγυρίζαν σε λίγο, το πολύ σε μισή ώρα, να το πάρουν... 'Η Μαριέττα ξέσπασε άμέσως σ' αναφιλήττα κι' έσφιξε για να φιλήσει το παιδί της. 'Ο κοιναδός της όμως την τραβήξε από το μπράτσο : —'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

ΕΝΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΤΑ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

(Πίναξ του Στόρε)

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***

—'Ελα ! Περάτα, λοιπόν ! Κι' η γρηά, τρομοκρατημένη, άρχισε πάλι να τραβάνη μπροστά, κοιτάζοντας μ' άγωνία το δρόμο. Δεν ήπιχε κανείς γύρω. Ήταν μονάχη της με τον σκληρό αδελφό του Πέπε...
***